

Vergaderjaar 1989–1990

19 405

Wijziging van de gemeentewet, de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966, de Wet op de rechterlijke organisatie en de Wet gemeenschappelijke regelingen inzake parkeerbelastingen

Nr. 24

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 5 april 1990

Bij brief van 23 februari 1990 (Kamerstuk 19 405, nr. 23) heb ik antwoord gegeven op vragen van de heer Lonink inzake de fiscale aftrekbaarheid van de beoogde gemeentelijke parkeerbelasting. Inmiddels is mij gebleken dat de laatste alinea van deze beantwoording niet geheel volledig en juist is en daardoor misverstanden kan oproepen. In overleg met de Staatssecretaris van Financiën geef ik daarom hierna de volgende aanvulling. Voor werknemers zijn ingevolge de Oort-wetgeving de aftrekbare kosten in verband met het gebruik van een personenauto in het kader van de dienstbetrekking vastgesteld op f 0,44 per kilometer. Hiermee worden alle kosten geacht te zijn gedekt, derhalve ook die van de parkeerbelasting. Ruimte om meer kosten dan die f 0,44 per kilometer in aftrek te brengen op het inkomen is er voor de werknemer niet. Overigens kunnen werkgevers eveneens maximaal f 0,44 per kilometer belastingvrij vergoeden aan werknemers. Hierin zijn ook alle kosten voor de zakelijk gereden kilometers begrepen, dus ook de parkeerbelasting.

In de ondernemings sfeer is de parkeerbelasting voor zover deze is verschuldigd in het kader van de onderneming in het algemeen volledig van de winst aftrekbaar. Dit kan uitzondering lijden in het geval dat een onder de inkomstenbelasting vallende ondernemer gebruik maakt van een niet tot zijn ondernemingsvermogen behorende personenauto. In dat geval komt, evenals dat bij de werknemer het geval is, een vast bedrag van f 0,44 per kilometer voor aftrek in aanmerking, waarin de parkeerbelasting geacht wordt te zijn begrepen.

De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta